18 Ιουλίου 2014

Λείψανα της Αγίας Αγριππίνας στην Ιερά Μονή Ευαγγελισμού από το Μίνεο της Σικελίας.

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

20 Ιουνίου θα έρθει στην Πάτμο ο ηγούμενος της Μονής της Κρυπτοφέρης του Δήμου Grottaferrata της Ρώμης Michel Van Parys με τη συνοδεία του, για να μεταφέρουν λείψανα της Αγίας Αγριππίνας στην Ιερά Μονή Ευαγγελισμού από το Μίνεο της Σικελίας.

Πως έγινε είναι μια μεγάλη ιστορία που μας διηγείται παρακάτω, ο φίλος της Πάτμου κ. VIRGILIO Avato .

“Εδώ και πάνω από 20 χρόνια επισκέπτομαι τακτικά την Πάτμο και κάθε φορά επισκέπτομαι το Γυναικείο Μοναστήρι του Ευαγγελισμού που ίδρυσε ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής.
Δεν τον γνώρισα, αλλά είχα ακούσει πολλά για την καλοσύνη του και τη χαρισματική προσωπικότητά του από τον Ηγούμενο της Grottaferrata Ισίδωρο Κρότσε και τον μεγάλο μουσικολόγο Λορ. Τάρντο. Ο Αρχιμανδρίτης Ισ. Κρότσε, μάλιστα, μου είχε αφηγηθεί, ότι κατά τη διάρκεια της φασιστικής περιόδου ο Ηγούμενος π. Αμφιλόχιος εξορίστηκε στην Αθήνα.

Τότε λοιπόν ο π. Ισίδωρος και ο Λ. Τάρντο μεσολάβησαν για να επιστρέψει ο π. Αμφιλόχιος στην Πάτμο. Μετά από επίμονες ενέργειες των μοναχών της Γκροτταφερράτα, το φασιστικό καθεστώς επέτρεψε την επιστροφή του π.Αμφιλόχιου στην Πάτμο, αλλά δεν του επέτρεψαν να αναλάβει καθήκοντα Ηγουμένου. Αποσύρθηκε τότε στη Μονή του Ευαγγελισμού. Σε κάθε ένα από τους πιστούς που έρχονταν να εξομολογηθούν ανέθετε τη φύτευση και την τακτική φροντίδα ενός πεύκου. Πράγματι η μοναδική όαση της Πάτμου, που βρίσκεται κοντά στο Μοναστήρι του Αγ. Ιωάννη, γεννήθηκε ακριβώς από τους κανόνες των πνευματικών παιδιών του. Πριν από κάποια χρόνια, ευρισκόμενος στην Μονή του Ευαγγελισμού μία μοναχή, την οποία γνώριζα μόνο κατ όψη , με πλησίασε και μου είπε ότι το όνομά της είναι αδελφή Αγριππίνα. Ως μοναχή της είχε δοθεί το όνομα της Ρωμαίας μάρτυρος, που τιμάται ιδιαίτερα από την Ορθόδοξη εκκλησία . Θέλοντας να μάθειπερισσότερα γι’αυτή, με ρώτησε αν μπορούσα να της δώσω περισσότερες πληροφορίες. Της απάντησα ότι δεν ήξερα την ιστορία της Αγ. Αγριππίνας και ότι θα έκανα τη σχετική έρευνα για να μάθω και να της πω. Ανακάλυψα έτσι, ότι η αγία τιμάται ιδιαίτερα στο Μινέο της Σικελίας, όπου βρίσκεται και το σκήνωμά της. Η εορτή της γίνεται κάθε χρόνο με μεγάλη λαμπρότητα και με τη συμμετοχή χιλιάδων πιστών, οι οποίοι ξυπόλητοι ακολουθούν τη λιτανεία. Ενθουσιασμένος από τις πληροφορίες, τηλεφώνησα στο Γραμματέα του Επισκόπου της πόλης Καλτατζιρόνε, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει το Μινέο, για να του ζητήσω ένα τεμάχιο του λειψάνου της Αγίας, για το γυναικείο Μοναστήρι του νησιού της Αποκαλύψεως. Ο Γραμματέας του επισκόπου έδειξε αμέσως μεγάλο ενδιαφέρον για την Πάτμο, που και οι Καθολικοί αγαπούν, αλλά μου εξήγησε, ότι ήταν αδύνατο να ικανοποιήσει το αίτημά μου, καθώς παρόμοια αιτήματα είχαν πάντα αρνητική απάντηση. Μερικούς μήνες αργότερα στη Ρώμη παραβρέθηκα σε συνέδριο για το Αγιο Όρος. Ανάμεσα στους ομιλητές ήταν ο Ηγούμενος της Μικρής Αδελφότητας του Ευαγγελισμού, από τα περίχωρα της Μπολόνια, πατέρας Αθως Ρίγκι. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στην Πάτμο , στον Γέροντα Αμφιλόχιο Μακρή ιδρυτή της Μονής του Ευαγγελισμού, χάρη στον οποίο επισκέφθηκε για πρώτη φορά το Αγιο Όρος. Εκείνη την εποχή, το να πάει ένας Καθολικός μοναχός στο Άγιο Όρος, ήταν πολύ δύσκολο εγχείρημα. Όταν μετά πήγα να του μιλήσω και να του πω οτι είχαμε πολλά κοινά και ότι αγαπώ επίσης την Πάτμο, όπου πηγαίνω συχνά μου είπε : “Την επόμενη φορά που θα πας, να πας να προσκυνήσεις στον τάφο του πατέρα Αμφιλόχιου και πες και μία προσευχή εκ μέρους μου”. Πράγματι στην επόμενη επίσκεψή μου εκεί έκανα αυτό που μου είπε. Έβγαλα μάλιστα και φωτογραφία το κενοτάφιο και την εικόνα του Αμφιλόχιου που βρίσκεται στην εκκλησία και του τις έστειλα. Του είχα τότε αναφέρει τη συζήτηση με την μοναχή Αγριππίνα και το αίτημα στο Μινέο. Μετά από λίγο καιρό ο π. Αθως μου έστειλε ένα μήνυμα, με το οποίο με πληροφορούσε ότι είχε εντοπίσει ένα φίλο

ιερωμένο, ο οποίος θα μπορούσε να μεσολαβήσει για την απόκτηση τμήματος του λειψάνου. Μετά από λίγες μέρες, ο π. Άθως μου ανακοίνωσε, ότι ο Επίσκοπος του Καλτατζιρόνε είχε δώσει τη σχετική άδεια. Ενημέρωσα αμέσως την μοναχή Αγριππίνα. Η χαρά όλων μας ήταν απερίγραπτη. Αμέσως μετά, παρέλαβα το επίσημο έγγραφο της αποδοχής με όλες τις απαιτούμενες επικυρώσεις. Η παράδοση είχε αρχικά αποφασιστεί να γίνει τον Μάιο του 2014 . Αλλά για κάποιο λόγο μετατέθηκε για τις 22 Ιουνίου.

Όπως μάθαμε αργότερα όμως, ημερομηνία, που εμείς τυχαία επιλέξαμε, συμπίπτει με την παραμονή της ημέρας της γιορτής της Αγίας. Ο π. Άθως επιθυμούσε πολύ να κάνει ο ίδιος αυτή την παράδοση, να επισκεφτεί την αγαπημένη του Πάτμο, να προσκυνήσει στον τάφο του φίλου του π. Αμφιλόχιου. Έχει, όμως, παραιτηθεί από Ηγούμενος της Μικρής Αδελφότητας του Ευαγγελισμού και ζει στους Αγίους Τόπους βοηθώντας τους φτωχούς. Με μεγάλη λύπη, μου είπε ότι δεν μπορεί να έλθει και αφιερώνει αυτή τη

θυσία στη Μονή του Ευαγγελισμού. Εξουσιοδότησε τον αγαπητό του φίλο Μισέλ Βαν Πάρις, νέο Ηγούμενο της Γκροτταφερράτα και έκλεισε το μήνυμά του με τα παρακάτω λόγια για τις αδελφές του Ευαγγελισμού:

“Οποιος έχει καθαγιασθεί να τιμά τον Οίκο Του πρέπει να έχει μία αγνή καρδιά, όπως εκείνη του Θεού, για να αγαπά τους πάντες ..και να εκπέμπει συνεχώς στους γύρω του τη γαλήνη της νυχτερινής αγρυπνίας, ενάντια στο

σκότος του σημερινού κόσμου”.

Πηγή: patmostimes.gr